

להגיד: "לא!!!"

לפעמים נותנים לי הוראות ואומרים לי מה לעשות, וזה בסדר.
למשל:
כשהמורה להתעמלות אומר לי להרים ידיים – זה בסדר.

וגם כשאימא שלי אומרת לי להאכיל את הדגים
באקווריום – זה בסדר.

אֲמַנָם לֹא תָמִיד מִתְחַשֵּׂק לִי, אָבֵל אֲנִי מִסְכִּים,
כִּי אֲנִי מִבִּין שְׂזָה חָשׁוּב.
וְאֲנִי מִבִּין גַּם שֵׁשׁ דְּבָרִים שְׂצָרֶיךָ לַעֲשׂוֹת.

אָבֵל לֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לָתֵת לִי הוֹרָאוֹת!
לְמַשָּׁל:
אִם מִיִּשְׁהוּ זָר יִגִּיד לִי לְבוֹא אֵתוֹ – אֲנִי אֲגִיד: "לֹא!!!"
וְאִם מִיִּשְׁהוּ, שְׁלֹא נְחַמֵּד אֵלַי, יִגִּיד לִי לְבוֹא אֵתוֹ – אֲנִי אֲגִיד: "לֹא!!!"

וגם: אָנִי לֹא מַסְכִּים לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר!
לְמַשָּׁל: אִם חֵבֵר שָׁלִי יִבְקֹשׁ מִמְּנִי לְהַגִּיד מִלָּה לֹא יִפֶּה – אָנִי אֲגִיד:
"לֹא!!!"

וגם אם יִבְקֹשׁוּ מִמְּנִי לְהַכְנִיס לִפֶּה מִשְׁהוּ, שְׁהוּא
לֹא אוֹכֵל – אָנִי אֲגִיד: "לֹא!!!"